

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ
НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ ЧД-550-01-1 / 02.06 2015 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 37, т. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание във връзка с чл. 52, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление

РАЗПОРЕЖДАМ:

1. Разпределям Национална гражданска инициатива за тълкуване на основание чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове, на законови норми свързани с честното правосъдие в Република България, № ПГ-539-00-22, внесена от Инициативен комитет на 16.02.2015 г., на следните постоянни комисии:

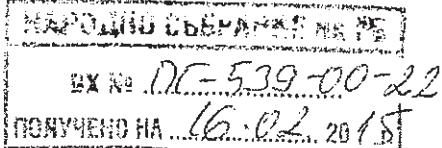
Комисия по правни въпроси;

Комисия по взаимодействието с неправителствените организации и жалбите на гражданите.

2. На комисиите по т. 1, да се предостави протокол за резултатите проверката на подписката на граждани, които подкрепят националната гражданска инициатива, постъпил в Народното събрание на 29.05.2015 с писмо № ПГ-539-00-22 от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**





До Народното събрание на Република България

МОЛБА

От Национална гражданска инициатива за тълкуване на законови норми свързани с честното правосъдие в Република България

Представлявана от Бойко Георгиев Никифоров, председател на инициативния комитет,

адрес: ,

ел. адрес: ,

тел. :

за контакт:

Катя Христова

Уважаеми госпожи, господа Народни представители,

Искането ни е породено от огромното недоверие на гражданите на Република България в съдебната власт, потвърдено от десетки случаи на съдебни измами, представени ни в документи и всички те доказващи, че съдебната система е превърната в инструмент за лично облагодетелстване, а истината не е съставна част от българската правосъдна система и наличието ѝ в решаването на делата не е регламентирано. Налице са откази от правосъдие, чрез субективно, нерегламентирано по закон определяне от съда, кои искове са допустими и кои не са.

С това наше искане си поставяме за цел, в българското законодателство да бъде регламентирано, че магистратите са задължени да решават делата в съответствие с истината, когато не правят това да бъдат дисциплинарно освобождавани от длъжност и да бъдат съдени за престъпления по служба, както и да бъде даден шанс на пострадалите от съдебни измами, финансирана с влезли в сила съдебни решения или отказ от правосъдие, да получат справедливост, като делата им бъдат преразгледани.

Правим това искане на основание Закона за прякото участие на гражданите в държавната и местната власт, във формата на национална гражданска инициатива, и чл.51, ал1 от Закона за нормативните актове, съгласно който задължително тълкуване на нормативен акт, който е неясен или непълен дава от органът издал акта. Считаме, че Народното събрание на Република България е органът, който следва да даде тълкуване на Закона за съдебната власт, Граждански процесуалния кодекс и Наказателния кодекс. Постановеното тълкуване да влезе в сила съгласно разпоредбите на Закона за нормативните актове, т.е от датата когато е влязъл в сила и съответния акт.

Считаме, че ако тълкуването бъде направено от орган на съдебната система, ще бъде противозаконно и в конфликт на интереси, тъй като засяга пряко служебната дейност на магистратите.

Молим, да разгледате следните мотиви и се произнесете по съответните с тях искания, както следва:

1. По отношение служебните задължения на магистратите, дисциплинарната отговорност и несменяемост:

1.1. По отношение служебните задължения

Съгласно чл. 117 на Конституцията Съдебната власт защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, Съдебната власт е независима и при осъществяване на своите функции съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона, а чл.121 ал.2 на Конституцията определя "Производството по делата осигурява установяването на истината".

Съгласно чл.3 на Закона за съдебната власт „При постановяване на своите актове съдиите, прокурорите и следователите се основават на закона и на събранието по делото доказателства“.

Наред с това в Закона за съдебната власт, постановяването на съдебните актове в съответствие с нормативна уредба и истината отразена в доказателствата по делото, не е посочено като служебно задължение на магистратите!

1.2. По отношение дисциплинарните нарушения извършвани от магистрати по време на служба:

В Закона за съдебната власт – чл. 307, ал.4 са посочени дисциплинарните нарушения извършвани от магистрати. Съгласно него, дисциплинарните нарушения са:

1. системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони;
2. действие или бездействие, което неоправдано забавя производството;
3. нарушаване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати;
4. действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт;
5. неизпълнение на други служебни задължения.

В Кодекса за етично поведение на българските магистрати, не е посочено, че магистратите трябва да установяват истината и да решават делата в съответствие с нея.

Тази нормативна уредба е причината Висшият съдебен съвет да отказва разглеждането на сигнали срещу магистрати, в които е посочено, че са лъгали в мотивите на решението и въз основа на собствените си лъжи са решили делата.

Според Комисията по професионална етика, тези деяния не са основание за образуване на дисциплинарно производство. Това е една от основните причини да съществува корупция в съдебната система и предпоставка всяко дело да може да бъде решено както бъде поръчано.

1.3. По отношение несменяемостта на магистратите.

В Конституцията: Чл.129 (3) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2003 г.) С навършване на петгодишен стаж като съдия, прокурор или следовател и след атестиране, с решение на Висшия съдебен съвет, съдиите, прокурорите и следователите стават несменяеми. Те, включително лицата по ал. 2, се освобождават от длъжност само при:

1. навършване на 65-годишна възраст;
2. подаване на оставка;
3. влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление;
4. трайна фактическа невъзможност да изпълняват задълженията си за повече от една година;
5. тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

В закона за съдебната власт няма определение що е тежко нарушение на служебно задължение. Този пропуск дава възможност на магистратите да извършват всякакви съдебни измами, и въпреки разкриването им, да не съществува механизъм за тяхно дисциплинарно наказание и освобождаване им от длъжност.

Считаме, че с приемането на Конституцията и Закона за съдебната власт, законодателят е изразил воля, делата в българските съдилища да бъдат решавани в съответствие с истината, а магистратите, които участват в съдебни измами да бъдат освобождавани от длъжност, но отсъствието на изрични разпоредби прави това неясно и неефективно. Поради това е необходимо тълкуване на Закона за съдебната власт, с което да се определят служебни задължения и нарушения свързани с тези принципи.

Молим, да дадете задължително тълкуване на Закона за съдебната власт, като приемете, че:

1. Служебно задължение на магистратите е:

- установяването на истината в делата.
- удовлетворяването на всички искания на страните в делата целящи установяването на истината.
- постановяването на съдебните актове единствено в съответствие с нормативна уредба и истината според доказателствата в делото!

2. Тежко нарушение на служебното задължение е:

- Постановяване на съдебен акт в несъответствие с доказателствата по делото.
- Отказ да бъде отменено влязло в сила съдебно решение, когато има съмнение, че делото е решено в несъответствие с истината.
- Постановяване на съдебен акт по собствена теза на съда без да е била дадена възможност на страна да я обори.
- Отказ да бъде извършена проверка относно истинността или верността на оспорени в производството писмени доказателства.
- Отказ на прокурор да образува проверка по сигнал, без да провери всички твърдени в него обстоятелства.
- Затаяване на истина или потвърждаване на неистина в обстоятелствената част на съдебен акт или протокол от съдебно заседание.
- Отказ да даде възможност на страна по дело или неин представител да докаже теза, като не допусне направени от нея доказателствени искания.

2. По отношение въвеждане на истината като принцип при решаването на делата и силата на съдебните решения:

2.1. Съгласно чл. 12. на Закона за съдебната власт : Органите на съдебната власт са длъжни да разглеждат и разрешават в съответствие със закона всяко подадено до тях искане.,,

Съгласно чл. 124 ал.1 на ГПК Всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно право или на едно право, когато има интерес от това.

Въпреки тези текстове, българските съдилища повсеместно отказват да разглеждат предявени искове, обявявайки ги за недопустими, мотивирайки се с отсъствието на т.н. „правен интерес“ – термин, който не съществува в нито един български закон и който бива употребяван от българските съдии субективно и

преднамерено. Това е основен инструмент с който се извършват съдебни измами, използван за да се предотврати установяването на засегнати права за които са налични доказателства, но на съдът отказва те да не бъдат установени.

Това налага да бъде дадено тълкуване на понятието „интерес“ записан в чл. 124 ал.1 на ГПК.

2.2. Съгласно Закона за съдебната власт, чл. 9, ал. 1 Разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случаен подбор чрез електронно разпределение съобразно поредността на постъпването им.

2.2.1. Съгласно чл. 270, ал.1 на ГПК Когато първоинстанционното решение е нищожно, въззваният съд прогласява нищожността и ако делото не подлежи на прекратяване, го връща на първоинстанционния съд за постановяване на ново решение, а съгласно ал.2 на същия член Нищожността на решението може да се предава по исков ред безсрочно или чрез възражение.

В ГПК и в закона няма дадена дефиниция що е „нищожно решение“. Това е причина в правния мир да съществуват безброй много влезли в сила решения, които са постановени въз основа на неистини записани в мотивите на решениета, несъществуващи правни норми и несъществуващи обстоятелства или въз основа на теза на съда, която въобще не е била предмет на изследване и доказване от страните.

Това налага даването на задължително тълкуване на понятието „нищожно решение“, както и начина на установяване обстоятелствата по нищожността.

2.3 Съгласно чл. 247, ал1 на ГПК Съдът по своя инициатива или по молба на страните може да поправи допуснатите в решението очевидни фактически грешки.

Фактическите грешки, които са в мотивите на решението и въз основа на които е постановен диспозитива, водят до несъответствие на решението с истината и в много случаи до резултат противоположен на диспозитив, постановен ако грешката не съществуваше. В съдебната практика е прието, че поправка на фактическа грешка е допустимо само ако това не води до промяна на диспозитива.

Това налага даването на задължително тълкуване на понятието “очевидна фактическа грешка”.

Молим, да дадете задължително тълкуване на Граждански процесуалния кодекс, като приемете, че:

1. По смисъла на чл. 124 ал.1 на ГПК, Интерес да предави иск е винаги налице, ако при уважаването му би се постигнал положителен резултат за ищеща.

2. Нищожни са съдебните актовете, които са постановени :

- От съдебен състав, на който делото не е било разпределено в съответствие с закона
- Въз основа на несъществуваща или отменена правна норма или по теза на съда, която не е изследвана и доказвана в делото.
- Въз основа на неистина записана в мотива на решението
- Обстоятелствата по нищожността се установяват в процес с искане обявяването на решението за нищожно

3. “Очевидна фактическа грешка” е всяка грешка в решението, факти в която не съответстват на истината

3. По отношение наказателната отговорност за съдии и магистрати, които с умисъл решават дала в несъответствие с истината:

Съгласно Гражданскопроцесуалния кодекс, чл. 303. (1) Заинтересованата страна може да поиска отмяна на влязло в сила решение, когато:...т.2. по надлежния съдебен ред се установи неистинност на документ, на показания на свидетел, на заключение на вешо лице, върху които е основано решението, или престъпно действие на страната, на нейния представител, на член от състава на съда или на връчител във връзка с решаването на делото;

3.1 В Наказателния кодекс чл. 93. т.1. "Дължностно лице" е това, на което е възложено да изпълнява със заплата или безплатно, временно или постоянно:

а) служба в държавно учреждение с изключение на извършващите дейност само на материално изпълнение;

б) ръководна работа или работа, свързана с пазене или управление на чуждо имущество в държавно предприятие, кооперация, обществена организация, друго юридическо лице или при едноличен търговец, както и на нотариус и помощник-нотариус, частен съдебен изпълнител и помощник-частен съдебен изпълнител.

2. "Орган на власт" са органите на държавна власт, органите на държавно управление, органите на съдебната власт, както и служителите при тях, които са на товарени с упражняването на властничиески функции.

От тези текстове не е ясно, е ли са длъжностни лица съдиите и прокурорите, които са на служба в органите на власт.

Този пропуск е причина, да е невъзможно установяването на престъпно действие на член от състава на съда във връзка с решаването на дела за отмяна на влезли в сила решения по чл.303 от ГПК и прави тази разпоредба неприложима.

Това налага даването на задължително тълкуване на въпроса: Е ли са длъжностни лица съдиите и прокурорите при постановяване на техните актове.

3.2. През 1982 г., с постановление на общата колегия на върховен съд, издадено при условията на социалистическата собственост и социалистическите отношения е прието, че с невярно съдържание могат да бъдат единствено удостоверителните документи. С настъпването на промените по отношение видовете собственост се появяват и други възможности за извършване на документни престъпления, чрез използването на разпоредителни документи. Всеки разпоредителен документ (каквито са заповеди, решения, вкл. съдебни) съдържа обстоятелствена част, въз основа на която се постановява разпореждането. В тази част може да бъдат невярно документирани факти и обстоятелства, чрез което да бъдат получени по престъпен начин резултатите от разпореждането. Доколкото в наказателният кодекс няма ограничение, документните престъпления да се отнасят единствено до удостоверителните документи, считаме за наложително да бъде дадено задължително тълкуване, на въпроса е ли е налице документно престъпление, когато в обстоятелствената част на разпоредителни документи невярно са документирани факти и обстоятелства.

3.3. Изготвянето на разпоредителните документи, каквито са съдебните актове завършва със собстворъчно полагане на подпис или подписи на издателите му. Магистратите попадат извън обсега на имунитета им по конституция, когато извършеното от тях е умишлено престъпление от общ характер. Считаме, че е необходимо да бъде дадено тълкуване на въпроса: може ли да се счита, че всяко невярно документиране, извършено с положен подпис на извършителя е направено с умисъл.

Молим, да дадете задължително тълкуване на Наказателния кодекс, като приемете, че:

1. Съдиите и прокурорите са длъжностни лица
 2. Документ с невярно съдържание е всеки документ, в който има записани неверни обстоятелства или факти, без значение какъв е вида на документа.
 3. Всяко невярно документиране, извършено с положен подпись на извършиеля, е умишлено.
- 4. По отношение извършването на обективна преценка за състоянието на институциите от съдебната власт и контролните органи свързани с тяхната дейност:**

Публична тайна е, че в контролните органи на съдебната власт са подадени значителен брой жалби и сигнали на граждани срещу действия на магистрати, които са оставени без разглеждане. Считаме за крайно необходимо, да бъде направена проверка на дейността на контролните органи с цел изясняване действителното състояние на съдебната власт в България.

Молим Народното събрание на Република България да приеме:

1. Създава Комисия за разследване дейността на Висшия съдебен съвет, Инспектората към Висшия съдебен съвет, ДАНС и прокуратурата на Република България за извършено укривателство на престъпления чрез откази да бъдат образувани проверки и досъдебни производства по сигнали и жалби на граждани.

2. Дейността на комисията е публична и в състава и могат да участват граждани и гражданска организации необвързани с дейността на съдебната система.

Молим, да бъдем допуснати за участие във всички етапи на обсъжданията на предложението ни, които ще бъдат проведени в Народното събрание.

Вярваме, че ще се поизнесете в законоустановения срок.

Приложени:

Учредителен протокол

Подписка

Подписка на електронен носител

Списък на инициативния комитет

С уважени

Учредителен протокол

Днес 25.01.2015г. в различни градове на България, ние долуподписаните граждани учредихме Национална гражданска инициатива за гълъбуване на основание чл. 51 , ал. 1 от Закона за нормативните актове, на законови норми свързани с честното правосъдие в Република България, проведохме събрание и приехме следното:

т.1. Одобряваме следното предложение до Народното събрание:

1. Народното събрание на Република България да приеме следното задължително тълкуване на законови норми:

В Закона за съдебната власт:

1. Служебно задължение на магистратите е:

- установяването на истината в делата.
 - удовлетворяването на всички искания на страните в делата целни установяването на истината.
 - постановяването на съдебните актове единствено в съответствие с нормативна уредба и истината според доказателствата в делото!
2. Тежко нарушение на служебното задължение и дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307 на ЗСВ са и:
- постановяване на съдебен акт в несъответствие с доказателствата по делото.
 - отказ да бъде отменено влязло в сила съдебно решение, когато има съмнение, че делото е решено в несъответствие с истината.
 - постановяване на съдебен акт по собствена теза на съда без да е била дадена възможност на страна да я обори.
 - отказ да бъде извършена проверка относно истинността или верността на оспорени в производството писмени доказателства.
 - отказ на прокурор да образува проверка по сигнал, без да провери всички твърдени в него обстоятелства.
 - затягане на истина или потвърждаване на неистина в обстоятелствата част на съдебен акт или протокол от съдебно заседание.
 - отказ да даде възможност на страна по дело или неин представител да докаже теза, като не допусне направени от нея доказателствени искания.

В Гражданско процесуалния кодекс:

1. По смисъла на чл. 124 ал. 1 на ГПК, Интерес да предави иск е винаги налице, ако при уважаването му би се постигнал положителен резултат за ищеща.

2. Нищожни са съдебните актовете, които са постановени :

- От съдебен състав, на който делото не е било разпределено в съответствие с закон
- Въз основа на несъществуваща или отменена правна норма или по теза на съда, която не е изследвана и доказвана в делото.
- Въз основа на неистина записана в мотива на решението
- Обстоятелствата по нищожността се установяват в процес с искане обявяването на решението за нищожно

“Очевидна фактическа грешка” е всяка грешка в решението, факти в които не съответстват на истината

В Наказателния кодекс:

1. Съдилите и прокурорите са длъжностни лица
 2. Документ с невърно съдържание е всеки документ, в който има записани неверни обстоятелства или факти, без значение какъв е вида на документа.
 3. Всеко невярно документирание, извършено с положен подпис на извършителя, е умишлено.
2. Народното събрание на Република България да приеме:
- 2.1 Създава Комисия за разследване дейността на Висшия съдебен съвет, Инспектората към Висшия съдебен съвет, ДАНС и прокуратурата на Република България за извършено укривателство на престъплени чрез отказ да бъдат образувани превърки и досъдебни производства по сигнали и жалби на граждани.
 - 2.2. Деятността на комисията е публична и в състава и могат да участват граждани и граждански организации несъвързани с дейността на съдебната система.

т2. Избрахме инициативен комитет който да се състои от следните лица:

1. Боян Петров
2. Калоян Христов
3. Георги Николов

Списък на членовете на инициативния комитет на Национална гражданска инициатива за тълкуване на основното
чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове, на законови норми свързани с честното правосъдие в Република
България и техните подписи:

Бойко Георгиев Никифоров гр. Руен

Теодор Александров Гюровсъ

Катя Христова Донкова гр
Ръжев



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Бр. № НР-539-00-22
ПОЛУЧЕНО НА 29.05.2015 г.

Министерство на регионалното развитие и благоустройството
ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАЖДАНСКА РЕГИСТРАЦИЯ И
АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ“

Изх. № 02-02-135

28.05.15г.

дълж

до

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ГР. СОФИЯ

ПЛ. „НАРОДНО СЪБРАНИЕ“ № 2

НА ВАШ №НР-539-00-22/26.05.2015 г.

Относно: Извършена проверка на подписка за Национална гражданска инициатива.

УВАЖАЕМА ГОСПОДКО ЦАЧЕВА,

Приложено Ви изпращам протокол с резултатите от проверката на подписка на граждани, в подкрепа на Национална гражданска инициатива „За тълкуване на основание чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове, на законови норми свързани с честното правосъдие в Република България“, извършена от главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 51, ал. 3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

Приложено връщам подписката на магнитен и хартиен носител.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

ГЛАВЕН ДИРЕКТ

ГДР



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министерство на регионалното развитие и благоустройството
ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАЖДАНСКА РЕГИСТРАЦИЯ И
АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ“

ПРОТОКОЛ

от 27.05.2015 г.

за извършена проверка на подписка за Национална гражданска инициатива

На основание чл. 51, ал. 3 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ в Министерство на регионалното развитие и благоустройството извърши проверка на данните от подписката на граждани в подкрепа на Национална гражданска инициатива „За тълкуване на основание чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове, на законови норми свързани с честното правосъдие в Република България“, резултатите от която са следните:

1. Брой на проверените записи:	113
2. Брой на гражданите с коректно вписани данни в подписката:	73
3. Брой на некоректните записи:	40
3.1. Брой некоректни ЕГН:	17
3.2. Брой лица с некоректен адрес:	12
3.3. Брой лица с неверни и непълни имена:	11

Настоящият Протокол се състави в два еднообразни екземпляра - за главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ и за Народното събрание.

ГЛАВЕН ДИРЕКТОР:

ИВАН ГЕТОВ